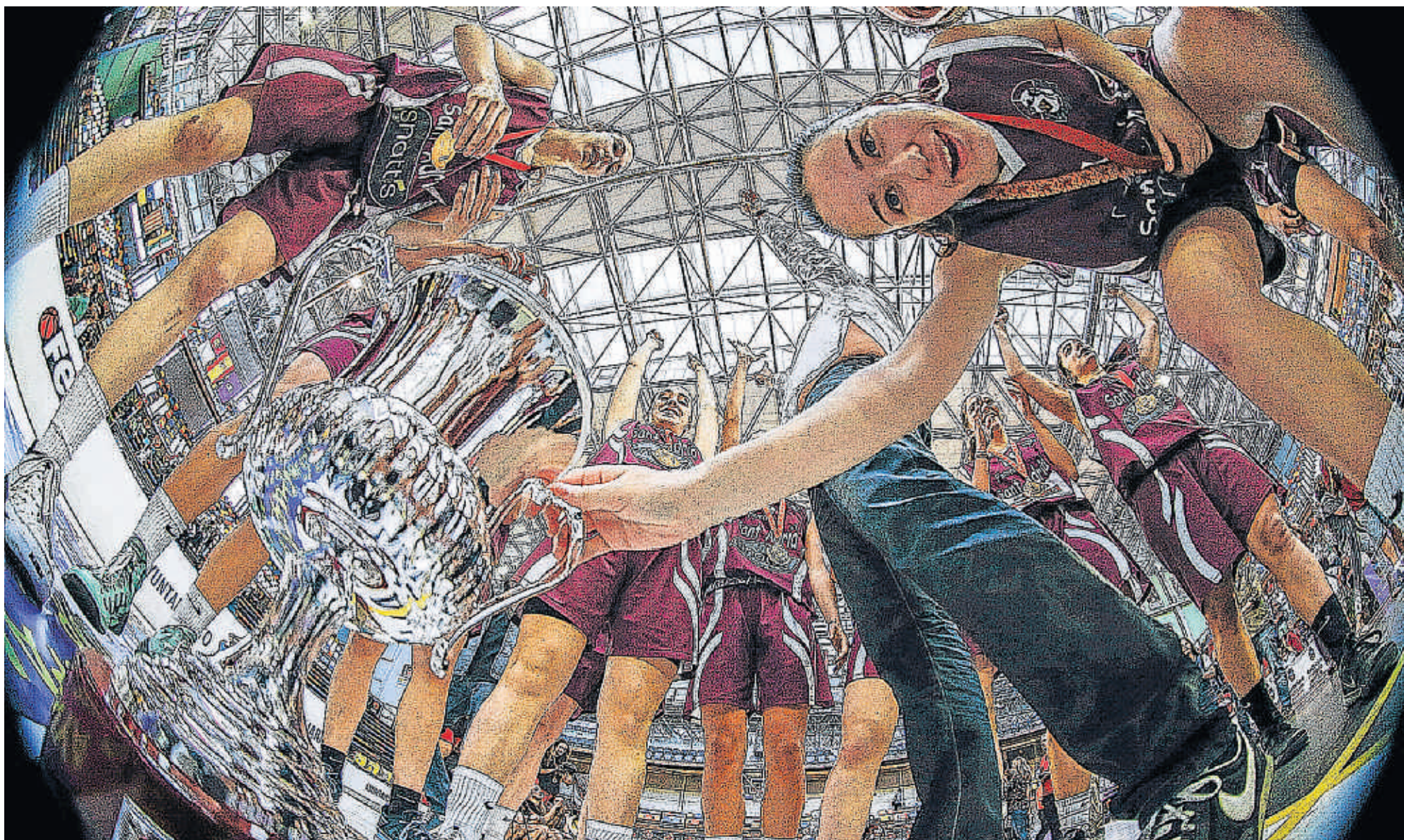

➔ BÀSQUET

LA TEMPESTA LILA

➔ EN GUANYAR CINQ CAMPIONATS DE CATALUNYA I L'ESTATAL JÚNIOR, EL SNATT'S FEMENÍ SANT ADRIÀ ES CONSOLIDA COM EL MILLOR PLANTER DEL PAÍS

Julián Felipo

Sant Adrià

➔ Després de sis anys guanyant i dominant el bàsquet júnior femení a Espanya, semblava una utopia veure caure el Gran Canaria en un campionat estatal. D'aquí que la victòria del Snatt's Femení Sant Adrià sobre les poderoses jugadores insulars a Guadalajara a vuitens el mes passat (70-61) va resultar un avís de revolució.

“Portavem dos anys intentant-ho i per fi ho vam assolir”, explica Dani Poza, director tècnic de l'equip adrianenc que, després d'aquest triomf, va sortir disparat cap a l'or, en presència de Ricky Rubio a la grada, atent a les evolu-

cions de la seva germana Laia.

El títol estatal júnior, de tota manera, no és un èxit aïllat en la temporada del club lila. En el darrer mes i mig ha acumulat cinc campionats catalans en sis categories (en la sisena va ser finalista) a més del bronze en el cadet femení, convertint-se en l'autèntica sensació en les competicions de formació.

Juntament amb el Real Madrid en nois, és l'únic club que ha assolit dues medalles en campionats estatals aquest any. I el sènior ha pujat a Lliga Femenina 2 guanyant la Copa Catalunya.

“Porto des de l'any 86 i he vist grans clubs de planter fer coses importants, però no recordo res

així”, diu José Aneas, president de l'entitat en fer balanç del curs.

Aquesta excel·lència és fruit d'un bon treball qualitatiu i quantitatiu. El club compta actualment amb dotze equips en lligues federatives, a més del grup d'escola de bàsquet, el que suposa un total de 170 jugadores i una activitat frenètica cada dia en el pavelló de Ricart. L'entitat es nodreix de jugadores de moltes comarques properes. “Són moltes les que ja s'ofereixen a venir i vénen de tot arreu, fins i tot hem tingut de la zona de Manresa”, diu Aneas.

La clau, segons el director esportiu, és la dedicació a tots nivells: “Ens preocupem de totes les gene-

racions, tant és que siguin minis, infantils o sènior, les tractem igual i la política a cada equip és similar”. L'altre factor important és la qualitat dels entrenadors i la continuïtat d'un projecte. Poza, que porta deu anys en el càrrec, diu que “els entrenadors busquen entrenar, formar, passar-ho bé i competir. Aquí ho poden fer tot. La competició va de la mà perquè no podríem competir si no forméssim jugadores”.

El de Laia Rubio, que ha passat per totes les categories, és un bon exemple de la continuïtat que té aquest treball. En aquest equip, més de la meitat de jugadores porten sis o set anys a la casa.

Els títols han donat peu a històries curioses com les de la família Grau amb quatre germanes campiones en diverses categories: Laura amb el sènior, Andrea amb el

júnior, Carla campiona cadet i Núria amb el mini l'any passat. En total acumulen sis ors en les últimes temporades.

Amb aquest nivell d'èxit és normal que les jugadores de Sant Adrià s'incorporin massivament a les seleccions. En la selecció júnior d'Espanya enguany n'hi haurà cinc, en infantil tres i de preinfantil un parell. Poza diu que cada temporada entre deu i quinze acaben jugant amb Espanya. En el cas de les seleccions catalanes que participen en els estatals mini i infantil, una de cada tres també són de Sant Adrià.

L'ascens del sènior a Lliga Femenina 2 planteja un nou repte de creixement a l'entitat, que afrontarà la nova temporada amb un pressupost que rondarà els 150.000 euros, gràcies a aportacions individuals, l'ajut de l'Ajuntament i